

גונים שמאירים בהם חמשה אור, וכשמתפשטת ה' העליונה להאיר בה' התחתונה בחמשת הגונים (שמאירים) שלה, מיד מתפשטת ו' אליה, וזהו נוטה שמים פריעה, שודאי כשהיא מאירה בגוניה, נאמר בה וראייתה לזכר ברית עולם, וראייתה בתכשיטיה, כמו כלה שמתקשטת לבעלה, ומיד נוטה שמים פריעה, שבא אליה בעלה.

וזהו סוד של קו המדה שהוא ו', מאותה מדה שהיא י', ואחר שהיא נוטלת את השם הקדוש, היא נעשית מדה ממטה למעלה. כמו שנקדה י' היא מדה לעשר יריעות, כף היא אמה מצד האות ו' כלולה מעשר אמות. זהו שכתוב עשר אמות ארך הקרש, וזה י', ואמה ה' עליונה, וחצי האמה ה' תחתונה. ארך היריעה האחת זו ו'. ולמה נקראת ה' התחתונה חצי האמה? משום שנקראת מצה פרוסה, לחם עני. וכשעוררה הנקדה הזו אל א' שהוא אור סתום, נקרא קמ"ץ, קמץ סתום, בגלל וקמץ הפהן משם מלא קמצו, והיא מחשבה סתומה, ם סתומה. מי הוא המפתח שלה? פת"ח, וזה ו', והוא נטוי כמו זה (ציור למעלה) כשנפרד מהנקדה, הוא רקיע פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה, שהיא ניצוץ של קמ"ץ, זהו שכתוב ודמות על ראשי החיה רקיע. מי החיה? זו מלכות, שהיא ניצוץ למטה מן רקיע כמו זה א ם מי הרקיע? זה צדיק, וזהי החיה אשר פחת אלה"י ישראל. ראשי החיה שלמטה - נצח והוד.

ויש חיה עליונה כמו זה: ו זה י', שהיא עליונה, שהיא על

תפאה, בחמש גוונים (דנהרין) דילה, מיד אתפשט ו' לגבה, ודא איהו נוטה שמים פריעה, דודאי פד איהי נהירא בגוונין דילה, אתמר בה (בראשית ט טז) וראייתה לזכור ברית עולם, וראייתה בתכשיטה, ככלה דמתקשטא לגבי בעלה, ומיד נוטה שמים פריעה, דאתי בעלה לגבה.

ודא איהו רזא דקו המדה דאיהו ו', מההיא מדה דאיהי י', ולבתר דאיהי נטלא שמא קדישא, אתעבידת איהי מדה מתתא לעילא. כמה דנקודה י' איהי מדה לעשר יריעו, כף איהי אמה מסטרא דאות ו', כלילא מעשר אמות, הדא הוא דכתיב (שמות כו טז) עשר אמות ארך הקרש, ודא י', ואמה ה' עלאה, וחצי האמה ה' תפאה, ארך היריעה האחת דא ו', ואמאי אתקרי ה' תפאה חצי האמה, בגין דאתקרי מצה פרוסה לחם עוני.

והאי נקודה פד סלקא לגבי א' דאיהו אוירא סתים, אתקרי קמ"ץ, קומץ סתים, בגין וקמץ הפהן משם מלא קמצו (ויקרא ב ב), ואיהי מחשבה סתימא, ם סתימא, מפתחא דילה מאי ניהו פת"ח, ודא ו', ואיהו נטוי פגוונא דא \ (ג"א), פד אתפריש מנקודה איהו רקיע פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה דאיהי ניצוצא דקמ"ץ, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, מאן חיה דא מלכות, דאיהי ניצוץ לתתא מן רקיע, פגוונא דא א (ג"א). מאן רקיע דא צדיק, והאי איהי חיה אשר פחת אלה"י ישראל, ראשי החיה דלתתא נצח והוד.

ואית חיה עלאה פגוונא דא ו דא י' עלאה דאיהי על הרקיע, ואיהי מחשבה

הַרְקִיעַ, וְהִיא מִחֻשְׁבָּה עֲלֵינוּהָ,
כְּתוּב בְּרֹאשׁ הַפְּלֵאָה. הַרְקִיעַ שְׁלָהּ
וְעֲלִינוּהָ, וְזוֹ הִיא עֲטֶרֶת
תְּפֹאֲרֹת. הַרְאִישִׁים שְׁלָהּ שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת.

וַיֵּשׁ עֲטֶרֶה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא,
וְהִיא כְּתוּב עֲלִיוֹן וְדָאִי, וְהַרְאִישִׁים
שְׁלָהּ לְמַעְלָה הֵם אָבָא וְאִמָּא,
הִיא י' בְּכָל מְקוֹם, הַקּוֹץ שְׁלָהּ
לְמַעְלָה, וְגוּהָ בְּאִמְצָע, וְסוּפָהּ
לְמַטָּה. הַכֹּלֵל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם
הַמְּפֹרָשׁ.

הַרְאִישׁ שְׁלָהּ לְמַעְלָה בְּסוּד
הַטְּעָמִים, וְגוּהָ בְּאִמְצָע בְּסוּד
(כֹּלֵל) הָאוֹתִיּוֹת, גּוּף לְשִׁנְיָהִם,
וְקוֹצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנְּקֻדּוֹת,
וְלְמַטָּה הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא מִים
וְנִקְבִיִּים, וְלְמַעְלָה מִים זְכָרִיִּים,
הַרְקִיעַ בְּאִמְצָע כְּמוֹ זֶה: א. עֲלֵיהָ
נֶאֱמַר וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים
לְמִים.

וְזוֹדֵר מִחֻלְקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים,
שְׁהִיא סוּפָה לְהַתְקַיֵּם וְלְהַכְנִיס
שְׁלוֹם וַיְחוּד בְּשִׁנְיָהֶם, וְלֹא
מִחֻלְקַת שֶׁל פְּרוּד כְּמוֹ מִחֻלְקַת
קֶרֶח וְעֵדְתוֹ עִם אֶהְרֹן, וּמִחֻלְקַת
הַזֶּה שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים, מִשּׁוּם
שְׁהַמִּים הַתְּחַתּוּנִים בּוֹכִים
וְאוֹמְרִים, אֲנִי רּוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֶי
הַמְּלֹךְ עֵלְת הָעֲלוֹת, וְרוֹצִים
לְעֲלוֹת לְמַעְלָה. הַרְקִיעַ מְפֹרֵד
בִּינֵיהֶם, עַד שְׁעֵלְת הָעֲלוֹת שֶׁם
אוֹתָם שְׁוִים, י' מִצַּד זֶה, וְי' מִצַּד
זֶה, ו' בְּאִמְצָע, כְּמוֹ זֶה: יו"י,
שְׁהִיא א. וְכָל אֵלוֹ קְרוֹבִים לְעֵלְת
הָעֲלוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
הַגְּדוֹלִים, וְהֵם שְׁוִים. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב וְהִיא אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
הַחֲמָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה

בֹּא וּרְאָה, קַמִּי הוּא סְתוּם
בְּאוֹת י' מִפְּלָצַד, מַעְלָה אִמְצָע וּמַטָּה, וְזֶה הַקֶּמֶץ סְתוּם בְּשִׁלְשׁ סְפִירוֹת. הַפְּתִיחָה שְׁלוֹ הוּא

עֲלָאָה, כְּתוּב בְּרִישָׁא דְכֻלָּהּ, רְקִיעַ דִּילָהּ ו'
עֲלָאָה, וְהִיא אִיהִי עֲטֶרֶת תְּפֹאֲרֹת, רֵאשִׁין דִּילָהּ
תְּרִין דְרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטֶרֶה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא, וְאִיהִי כְּתוּב
עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישִׁין דִּילָהּ לְעִילָא אִינוּן
אָבָא וְאִמָּא, אִיהִי י' בְּכָל אֶתְרָה, קוֹצָא דִּילָהּ
לְעִילָא, וְגִיּוֹ דִּילָהּ בְּאִמְצָעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָהּ
לְתַתָּא, כֹּלֵל דְאֶתְוּוֹן דְשְׁמָא מְפֹרָשׁ.

רִישָׁא דִּילָהּ לְעִילָא בְּרִזָּא דְטַעֲמִי, וְגִיּוֹ דִּילָהּ
בְּאִמְצָעִיתָא בְּרִזָּא (נ"א כֹּלֵל) דְאֶתְוּוֹן,
גּוּפָא לְתַרְוִייהוּ, וְקוֹצָא דִּילָהּ לְתַתָּא בְּרִזָּא
דְנִקְוֵדִי, וְלְתַתָּא אִיהִי הִיא נִקְוֵדָה מִים נוֹקְבִין,
וְלְעִילָא מִים דְכוּרִין, רְקִיעַ בְּאִמְצָעִיתָא כְּגוּוֹנָא
דָּא א, עֲלָהּ אֶתְמַר (בְּרֹאשִׁית א' ו') וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין
מִים לְמִים.

וְהִיא אִיהִי מִחֻלְקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים,
דְאִיהִי סוּפָה לְהַתְקַיֵּם, וְלֹא עֲלָא שְׁלָם
וַיְחוּדָא בְּתַרְוִייהוּ, וְלֹא מִחֻלְקַת דְּפְרוּדָא,
כְּגוּן מִחֻלְקַת קֶרֶח וְעֵדְתוֹ בְּאֶהְרֹן, וּמִחֻלְקַת
הִיא דְאִיהִי לְשֵׁם שְׁמִים, בְּגִין דְמִים תְּתַאֲוִין
אִינוּן בּוֹכִין וְאִמְרִין אֲנִן בְּעִיִן לְמַהֲוִי קְדָם
מִלְּכָא עֵלְת הָעֲלוֹת, וּבְעֵין לְסִלְקָא לְעִילָא, רְקִיעַ
אֶפְרִישׁ בִּינֵיהוּ, עַד דְעֵלְת הָעֲלוֹת שְׁוִי לּוֹן
שְׁוִין, י' מִסְטָרָא דָּא, וְי' מִסְטָרָא דָּא, ו'
בְּאִמְצָעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יו"י דְאִיהִי א, וְאֵלִין
כֹּלֵהוּ קְרַבִּין לְעֵלְת הָעֲלוֹת, וְרִזָּא דְמִלָּה וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאִינוּן
שְׁוִין, הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ל' כא) וְהִיא אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁאָה

תָּא חֲזִי קַמִּי אִיהִי סְתוּם בְּאוֹת י' מִפְּלָ